

Stichting
Dienstverlening aan
Buitenlanders

JAARVERSLAG 2013

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2013

Contactgegevens

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB)

Herenstraat 34

3512 KD Utrecht

Telefoon 030-2519246

e-mail: usrk.sjd@hetnet.nl

Rekeningnummer NL64INGB0004253482 t.n.v. SDB Utrecht

Zie ook onze website www.sdb-utrecht.nl

Jaarverslag SDB 2013

Voor u ligt het jaarverslag over 2013 van de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB). Voor wie onze stichting nog niet (goed) kent, schetsen we in paragraaf 1 eerst de werkwijze die onze stichting typeert. In paragraaf 2 doen we verslag van hoe het jaar 2013 voor ons is verlopen, waarbij we ook het verhaal vertellen van een van onze cliënten. In paragraaf 3 kijken we vooruit naar 2014. In paragraaf 4 laten we in tabellen, cijfers en aantallen zien hoe onze dienstverlening in 2013 kon worden gekarakteriseerd. Paragraaf 5 is de financiële paragraaf, waarin we een overzicht geven van de financiële situatie van SDB in 2013. Voor wie geïnteresseerd is in de feitelijke achtergrondgegevens, beschrijven we in de bijlage voorgeschiedenis, doel, organisatie en bestuurssamenstelling van de stichting.

1. Wat doet de stichting?

Doelgroep

De cliënten, vrijwel allemaal niet-Europese buitenlanders, worden aangemeld door een verwijzer of nemen op eigen initiatief contact op met het bureau. Meestal gaat het om (ex-)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolprocedure, maar in elk geval zonder recht op ondersteuning van overheidswege. In principe wordt iedereen die zich als cliënt aanmeldt en die kennelijk tot de doelgroep behoort te woord gestaan

Werkwijze

Als het om een ongedocumenteerde gaat wordt aan de hand van zijn verhaal en van de inhoud van zijn dossier beoordeeld of er een reële kans is om alsnog een vergunning tot verblijf te krijgen. Als dat zo is, en dat is regelmatig het geval, dan volgt verwijzing naar een advocaat. Vaak blijkt het belangrijk dat het bureau voorbereidend werk voor de advocaat kan doen. Het is gebruikelijk mee te gaan naar de advocaat, al was het maar om er zeker van te zijn dat cliënt en advocaat elkaar begrijpen. Het bureau blijft de procedure volgen.

Als er geen reële kans op een verblijfsvergunning is wordt bekeken of het leven van de cliënt op andere wijze weer op de rails te krijgen is, door terugkeer of doormigratie (wat zelden mogelijk is), of door het creëren van een situatie waarin de cliënt tot rust kan komen om zich op de toekomst te oriënteren.

Naast vreemdelingenrecht komen ook andere rechtsgebieden aan de orde, waaronder strafrecht, gezondheidsrecht, sociaal zekerheidsrecht en familierecht. De sociaal juridische dienstverlening is de kerntaak van het bureau. Hierna worden de daaruit voortvloeiende afgeleide taken vermeld, met als belangrijkste de toegeleiding naar medische zorg en de materiële ondersteuning.

Vooraf veel ongedocumenteerde cliënten hebben ernstige gezondheidsproblemen, vaak van psychische aard. Wanneer zij bij het bureau komen, zijn zij doorgaans niet of niet meer in behandeling voor hun klachten. SDB ziet het als haar taak om hen zo snel mogelijk naar de gezondheidszorg te verwijzen. Er worden contacten gelegd en onderhouden met huisartsen, tandartsen, apothekers, ziekenhuizen, instellingen voor GGZ enzovoort. Vaak wordt met de cliënt naar de behandelaar meegegaan. Dat zorgt meestal voor een betere communicatie tussen behandelaar en cliënt en voorkomt daardoor misverstanden.

Als gevolg van de per 1 januari 2009 gewijzigde regelgeving met betrekking tot de toegang van onverzekerden tot de gezondheidszorg, is het wat eenvoudiger geworden om de ongedocumenteerde en dus onverzekerde cliënten bij de arts, apotheker enzovoort te krijgen. Wel is er het probleem dat in

het nieuwe stelsel geen bekostiging bestaat voor tandarts, fysiotherapeut en pedicure (dat laatste is van belang omdat veel cliënten als gevolg van een zwervend bestaan ernstige voetproblemen hebben). Voor dat deel van de zorg moet de hulpverleningsinstelling dus in de beurs tasten om de cliënt te kunnen helpen. Ook heeft het College voor zorgverzekeringen inmiddels de regel ingesteld dat € 5 per recept moet worden betaald.

Er komen cliënten naar het bureau die dakloos zijn of op het punt staan dakloos te worden, of zwerven van het ene zeer tijdelijke onderkomen naar het andere. Het vinden van onderdak is uiteraard urgent, maar erg moeilijk. De stichting heeft vooralsnog niet de middelen om voor iedereen een kamer te huren, maar soms is een oplossing te vinden met assistentie van een diaconie of een particulier. Cliënten die niet in aanmerking komen voor opvang door de overheid hebben geen legale mogelijkheid om zelfstandig in hun levensonderhoud te voorzien. Door gebrek aan middelen kan de stichting slechts in enkele gevallen mensen aan leefgeld helpen. Ook hier biedt samenwerking met derden soms uitkomst. Het bekostigen van onderdak en het verstrekken van leefgeld blijft beperkt tot cliënten die langdurig begeleid worden in het kader van een juridische procedure en/of medische behandeling.

Verder worden soms cliënten op weg geholpen naar inburgering, Nederlandse les, ondersteuning door het UAF, en zo voort. Cliënten worden als dat nodig is op meerdere van de hierboven genoemde terreinen intensief en langdurig begeleid. Naast de sociaal juridische dienstverlening als kerntaak is dit aspect het meest kenmerkend voor SDB.

Samenwerking

Het bureau werkt veel samen met derden. Dit is vooral van belang wanneer het gaat over cliënten in andere plaatsen. Dat SDB cliënten heeft buiten stad en regio Utrecht heeft twee redenen. Ten eerste zwerven mensen uit de doelgroep van Utrecht nogal eens naar een andere plaats en SDB kan hen niet allemaal aan onderdak in Utrecht helpen. Ten tweede verwijzen particulieren en instellingen op grond van goede ervaringen met SDB dikwijls iemand naar het bureau door. SDB zoekt dan naar mogelijkheden om hulp in of nabij de verblijfplaats te regelen.

In de afgelopen jaren heeft het bureau contacten ontwikkeld met instellingen en personen in allerlei plaatsen, en waar die contacten ontbreken is vaak de benodigde informatie te vinden via bij voorbeeld (de websites van) LOS of VluchtelingenWerk. Vaak blijkt dat de cliënt geheel aan een plaatselijke instelling of particulier kan worden toevertrouwd. Dat gebeurt dan ook. In andere gevallen komt het tot een taakverdeling waarbij het bureau zich vooral bezig houdt met de juridische kant van de zaak. Als ter plaatse geen hulp te vinden is (bij voorbeeld als de cliënt niet tot de doelgroep van de enige plaatselijke instelling behoort, omdat hij niet uit het plaatselijke AZC afkomstig is) zal het bureau het contact met de cliënt blijven onderhouden.

Ook op lokaal niveau wordt samengewerkt met diverse instellingen. Zo neemt SDB deel aan het Utrechtse hulpverleningsoverleg (waaraan alle plaatselijke instellingen deelnemen) en aan het Platform migranten zonder verblijfsvergunning. Door samen te werken met andere organisaties kunnen de hulpverlening op elkaar worden afgestemd en kunnen overlappingen worden voorkomen.

Deskundigheidsbevordering

Het is voor het werk van de stichting van groot belang de inmiddels opgebouwde expertise in haar soort dienstverlening te verdiepen en uit te breiden. Het gaat dan vooral om ontwikkelingen in het vreemdelingenrecht. Het is gewenst dat de medewerkers met enige regelmaat cursussen volgen (bij voorbeeld bij OSR), maar de kosten daarvan zijn moeilijk op te brengen.

Reflectie

Het is belangrijk dat de stichting zich regelmatig bezint op haar taak en werkwijze. Daartoe is in het in 2007 opgestelde beleidsplan de bepaling opgenomen dat het beleidsplan jaarlijks zal worden geëvalueerd en waar nodig bijgesteld. De meest recente versie van het beleidsplan kunt u vinden op de website van de SDB.

2. De stichting in 2013

Het aantal dossiers dat werd behandeld in 2013 was 53, tegenover 52 in 2012. Bij 25 dossiers ging het om nieuwe cliënten, hetzelfde aantal als in 2012. Nieuwe cliënten betekenen veel werk: intakegesprek, dossierstudie, overleg met vorige hulpverleners, nader gesprek met cliënt, overleg met en verwijzing naar advocaat en/of gezondheidszorg, vaak meegaan naar advocaat of arts om misverstanden zoveel mogelijk uit te sluiten, in geval van dakloosheid het regelen van onderdak, enzovoort. Bij veel nieuwe cliënten ging het om langdurige begeleiding.

De zwaarte van de werkzaamheden werd bepaald niet minder. Dat heeft een aantal oorzaken.

- De bezuinigingen op de rechtshulp, waardoor het steeds lastiger wordt om een zaak bij een advocaat onder te brengen.
- Het in veel plaatsen ontbreken van adequate hulpverlening, waardoor veel op afstand geregeld moet worden.
- De schaarste aan mogelijkheden om voor cliënten onderdak te vinden. In Utrecht is de door de gemeente gesubsidieerde nachtopvang al sinds 1 juli 2011 niet meer toegankelijk voor vreemdelingen zonder verblijfsvergunning. Op deze regel wordt alleen voor ernstig zieke mensen een uitzondering gemaakt. In de meeste andere plaatsen bestaat zo'n opvang zelfs niet. Dit heeft ertoe geleid dat in sommige gevallen alleen met veel moeite een oplossing werd gevonden, bijvoorbeeld bij het Leger des Heils of bij een particulier. Veel cliënten moesten gedurende langere tijd opgevangen en onderhouden worden. Dat kan zijn vanwege een juridische procedure die geen recht op opvang van staatswege geeft, of omdat zij fysiek of psychisch in een zo slechte toestand verkeren dat een medische behandeling noodzakelijk is alvorens verdere stappen kunnen worden ondernomen. Dat kost geld, en de middelen van SDB zijn beperkt. Daardoor konden in 2013 voor hoogstens zes cliënten tegelijk de kosten van opvang of van een huurkamer en van een bescheiden leefgeld worden opgebracht. Maar mensen die niet opgevangen worden gaan zwerven, hetgeen de hulpverlening heel erg moeilijk maakt.
- Tolken zijn duur. Het is financieel niet op te brengen om een (telefonische) tolk in te huren voor ieder gesprek met een cliënt voor wie dat nodig is. Dus moet vaak gebruik worden gemaakt van een landgenoot die wat Nederlands of Engels spreekt, hetgeen niet bevorderlijk is voor de kwaliteit van het contact.

Een cliënt uit 2013

In het kader hieronder vertellen wij u het verhaal van de heer Abdel. Hij is een van de cliënten die wij in 2013 zo goed mogelijk terzijde hebben gestaan. Zijn verhaal illustreert de manier van werken van de SDB.

Ontregeld

In juni 2013 vroeg de heer Abdel om hulp. In het jaar 2000 was hij gevlucht uit Soedan, mede omdat hij uit de Nuba-bevolking (Zuid Kordofan) stamt, die zeer te lijden kreeg. Zijn asielaanvraag werd afgewezen doordat hij niet bij machte was te bewijzen dat hij bij die stam hoort. Na zeer zware jaren in Nederland - worstelend met ernstige stressklachten ten gevolge van de oorlogsomstandigheden en langdurig illegaal verblijf in Nederland - viel hij in 2007 onder de Pardonregeling en kreeg hij verblijf.

Vanaf die tijd ging hij in Hilversum wonen. Hij ging inburgeren, zocht en vond werk. Ondanks zijn slechte gezondheid werkte hij veel en na een tijdje voldeed hij aan onder andere de inkomenseis die gesteld wordt om zijn vrouw uit Soedan bij hem te laten komen. In 2010 was het zover. In 2012 wordt te Blaricum hun eerste kind geboren en na enkele maanden krijgt het een verblijfsvergunning.

Na een jaar vraagt zijn echtgenote verlenging van haar verblijfsvergunning aan. Vele maanden verder krijgt zij daar bericht over. Tot hun ontsteltenis luidt de beslissing van de IND dat haar verblijfsvergunning met terugwerkende kracht is ingetrokken. De reden die wordt opgegeven is "dat zij bij de eerste aanvraag onjuiste gegevens zou hebben verstrekt dan wel relevante gegevens hebben achtergehouden". Zij moet Nederland verlaten. Bovendien wordt haar een inreisverbod van twee jaar opgelegd. Dat betekent dat zij tijdens die periode niet naar de EU mag reizen. Voor haar persoonlijk betekent het dat zij (als zij uitgezet wordt naar Soedan) zelfs Nederland of de EU mag inkomen om haar man en zoon te bezoeken.

En verder? Met terugwerkende kracht moet de ontvangen huur -en zorgtoeslag worden terugbetaald over de periode dat zij geen verblijf had mogen hebben. Ondertussen is de heer Abdel van een kortdurende WW in de bijstand beland en vandaar uit ook nog eens ziek geworden. De schulden kan hij niet meer aan en de Kredietbank kan niet meer bemiddelen, de schuldeisers willen niet meewerken. Het gezin leeft van zestig euro per maand en de Voedselbank is ingeschakeld. De stress van beiden is toegenomen.

Op het consultatiebureau wordt vastgesteld dat hun zoontje stoornissen vertoont in zijn gedrag en een jeugdverpleegkundige komt een keer per week op bezoek. Behalve de psychiater waar de heer Abdel al jaren in behandeling is, heeft Indigo (organisatie voor mentale ondersteuning die het hele gezin bijstaat) een preventie(!)medewerker ingeschakeld.

De Sociale Dienst is op de hoogte van het gebeuren. Inmiddels heeft zij een medisch advies gevraagd over de arbeidsongeschiktheid van de heer Abdel. Mogelijk is hij nu helemaal en langdurig arbeidsongeschikt en kan al helemaal niet meer voldoen aan de inkomenseis om zijn vrouw bij zich te houden. De procedure tegen de intrekking van de verblijfsvergunning is tot en met de Raad van State gevoerd en negatief geëindigd. De advocaat krijgt de door hem voor hen voorgeschoten bedragen aan griffiegeld niet terug.

En waar ging het nu eigenlijk om? Tijdens de behandeling van de aanvraag 'verblijf bij echtgenoot' kreeg de heer Abdel ontslag en had hij geen werk meer. Vlak daarna vond hij nieuw werk. Tijdens de overgang van de ene baan naar de andere voldeed hij niet aan de vereiste 'voldoende, duurzame en zelfstandige middelen'. Dit had hij moeten melden. Wij zouden zeggen: hij had een inlichtingenverplichting; zoals gewoonlijk bij uitkeringsinstanties. Daar kun je een boete voor krijgen en verder leven. Deze omissie leidt nu tot een totaal ontregeld gezin en een gemeente die ook met de handen in het haar zit.

De SDB onderhoudt contacten met de verschillende instanties en geeft uitleg aan de andere hulpverleners over de juridische gevolgen van het ongedocumenteerd zijn van mevrouw Abdel. De SDB heeft inmiddels ook opnieuw een advocaat gezocht en gevonden; eventuele griffiegelden zullen door de SDB bekostigd worden. Ook zorgt de SDB voor medische hulp voor mevrouw Abdel, zoals doktersbezoek en medicijnen.

3. 2014 en verder

Het kabinet Rutte II gaat in hoofdlijnen verder met het voortzetten (vanuit ons perspectief gezien: verergeren) van het beleid van het gedoogkabinet Rutte I. Het aantal ongedocumenteerde vreemdelingen die ons land moeten maar niet kunnen verlaten neemt daardoor toe. Tegelijkertijd ontwikkelen de voorzieningen zich in omgekeerde richting. Immers: het aantal noodopvangen is kleiner geworden, nachtopvang voor daklozen is niet of in zeer beperkte mate toegankelijk voor de doelgroep, in veel plaatsen is geen hulpverlening aanwezig of moet een wel aanwezige instelling wegens overbelasting een tijdelijke cliëntenstop instellen. Door de bezuinigingen wordt de toegang tot de rechtshulp problematisch, of anders gezegd, het gaat steeds meer tijd en moeite kosten om voor een cliënt een advocaat te vinden.

De Utrechtse nachtopvang voor daklozen die eerder de poorten moest sluiten voor ongedocumenteerden heeft nu het initiatief genomen voor een nachtopvang voor ongedocumenteerden met twintig bedden. Dat is goed, maar veel te weinig. Daar komt bij dat Toevlucht, een in de afgelopen winter door plaatselijke kerken opgerichte (uiterst sobere) nachtopvang, in mei van dit jaar moet sluiten. Er zal in de stad Utrecht een groot tekort aan opvangmogelijkheden blijven bestaan.

Onder deze omstandigheden zal van SDB veel inspanning en vindingrijkheid gevergd worden om met de beperkte middelen de voor een goede hulpverlening benodigde uitgaven te kunnen opbrengen. Bij een gelijk (of groter) aantal cliënten moeten de cliëntgebonden uitgaven minstens op peil kunnen blijven.

Het werk zal door de hierboven beschreven ontwikkelingen niet eenvoudiger worden, maar door een goede samenwerking met collega-organisaties, kerken en soms ook plaatselijke overheden zal het – naar wij hopen – toch mogelijk blijven om aan de cliënten goede hulp te verlenen.

Tot slot: de procedure die de Council of European Churches tegen Nederland aanhangig heeft gemaakt bij het Comité voor de Sociale Rechten van de Raad van Europa heeft geleid tot een tussenuitspraak van 25 oktober 2013. In deze tussenuitspraak beveelt het Comité Nederland dringend aan om voor mensen die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, dus ook ongedocumenteerden, voor een sobere opvang te zorgen. Tot dusver toont de Nederlandse regering geen neiging om aan die uitspraak gevolg te geven. In de loop van de komende zomer wordt de einduitspraak in die zaak verwacht. Als die conform de tussenuitspraak is zal zij hopelijk toch zoveel moreel gezag hebben dat zoal niet de regering, dan toch de rechter zal vinden dat de overheid voor basale opvang moet zorgen.

4. Enkele overzichten

Landen van herkomst

In 2013 waren 53 dossiers in behandeling (zie tabel 1) (in 2012: 52 dossiers). De cliënten waren afkomstig uit zeventien landen, met de kanttekening dat twee cliënten uit Soedan de Somalische nationaliteit hebben en een de Eritrese. Een cliënt uit Algerije is van Palestijnse afkomst. Het percentage cliënten uit Soedan is gestegen, van 38% in 2012 naar 53% in 2013. Dit komt door een combinatie van twee factoren: cliënten die goed zijn geholpen door SDB geven dit aan elkaar door, en terugkeer is uiterst problematisch door de nog steeds zeer slechte toestand in Soedan.

Tabel 1 Landen van herkomst van SDB-cliënten in 2013

Libië	2
Algerije	1
Algerije, Palestijnse afkomst	1
Mauritanië	1
Guinee	3
Sierra Leone	1
Ivoorkust	2
Nigeria	2
Burundi	1
Soedan	25
Soedan, Somalische afkomst	2
Soedan, Eritrese afkomst	1
Eritrea	1
Somalië	1
Ethiopië	1
Irak	4
Afghanistan	1
Kirgizië	1
China	1
Macedonië	1
Totaal	53

Verblijfplaats

Van de 48 personen of gezinnen met een bekende verblijfplaats in Nederland verbleven 21 (44%) in de stad of de provincie Utrecht, dus 27 (56%) elders in Nederland. De toename van dat laatste percentage ligt aan het nog steeds afnemende hulpaanbod in een groot deel van het land. SDB probeert zoveel mogelijk mensen te helpen waar ze zich bevinden om niet mee te werken aan een 'aanzuigende werking' van Utrecht.

Tabel 2 Verblijfplaats (per 31/12/2013)

Stad Utrecht	15
Overig provincie Utrecht	6
Elders in Nederland	27
Zwervend/onbekend	3
In het buitenland*	2
Totaal	53

* Teruggekeerd of doorgemigreerd.

Enige achtergrondkenmerken

Bij 25 dossiers (47%) uit 2013 ging het om nieuwe cliënten. Er is geen verschuiving van betekenis ten opzichte van 2012. De meeste cliënten zijn alleenstaande mannen.

Tabel 3 Enige kenmerken van de SDB-clienten in 2013

Al cliënt in 2012 of eerder		
- Gezin		7
- Man		16
- Vrouw		5
Nieuw in 2013		
- Gezin		4
- Man		18
- Vrouw		33
Totaal		53

Status

In 40 van de 53 dossiers (76%) gaat het om mensen zonder verblijfsvergunning. Ook hier is er weer geen verschuiving van betekenis ten opzichte van 2012.

Tabel 4 Status per 31 december 2013

Verblijfsvergunning		
- voor onbepaalde tijd		5
- voor bepaalde tijd		7
Geen verblijfsvergunning		
- In procedure		15
- Geen procedure: ex-asielzoeker		23
- Geen procedure: overig		2
Nederlandse nationaliteit		1
Totaal		53

Rechtsgebieden

Ook in 2013 was vreemdelingenrecht verreweg het belangrijkste rechtsgebied waarin hulp werd verleend, zie tabel 5.

Tabel 5 Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht	41
Naturalisatie	4
Sociale zekerheid	7
Strafrecht	2
Belastingrecht	1
Huurrecht	1
Familierecht	1
Onderwijs	2

Aard van de hulpverlening

Bij verwijzing naar gezondheidszorg zijn alleen nieuwe gevallen opgenomen. Bij veel 'oude' cliënten bleef contact met zorgverleners noodzakelijk. Met zeven cliënten werden regelmatig ondersteunende gesprekken gevoerd (eenmalige gesprekken zijn niet vermeld in de tabel). In totaal is aan negen cliënten gedurende enige tijd leefgeld betaald, het gemiddelde aantal cliënten met leefgeld was zes per maand.

Tabel 6 Aard van de hulpverlening (anders dan op juridisch gebied)

Verwijzing naar gezondheidszorg	
- Somatisch	3
- GGZ	4
Ondersteunende gesprekken	7
Financiële ondersteuning	
- Langdurig	9
- Incidenteel	2
Huisvesting/onderdak	3
Doorverwijzing naar andere instellingen	3

5. Financieel jaarverslag 2013 en toelichting begroting 2014

In 2013 was het aantal donaties en giften dat de SDB mocht ontvangen toereikend om de uitgaven te dekken. Dit klinkt positiever dan het in werkelijkheid is, dit was namelijk alleen mogelijk door rigoures te snijden in de uitgaven aan leefgeld. In totaal werd aan leefgeld slechts zo'n € 15.000 uitgegeven terwijl die begroot waren op € 25.000. Ook in voorgaande jaren waren de uitgaven aan leefgeld flink hoger. Het gunstige beeld van een positief saldo van ca. € 4.800 in 2013, waaraan vooral de giften in de maand december debet waren, is dus een vertekening van de werkelijkheid, die nog steeds bestaat uit een zorgelijke financiële situatie.

Het eigen vermogen, de buffer om de continuïteit van de uitgaven te kunnen garanderen in de periode tussen 'start uitgaven' en 'eerste ontvangst giften' van SDB is dankzij het zuinige beleid gelukkig weer iets toegenomen (van € 13.000 in 2012 tot bijna € 17.000 in 2013). Dit geeft wat ruimte voor het nieuwe jaar, omdat de beschikbare middelen voor ca. 5 tot 6 maanden 'lopend beleid' toereikend zijn. Deze situatie zal ons nopen om ook in 2014 in de uitgaven voor leefgeld voorlopig terughoudend te zijn. Daarnaast blijft het urgent om nieuwe bronnen voor financiële ondersteuning op te sporen.

In 2013 kreeg SDB behalve de bijdragen van een beperkt aantal particuliere donateurs en enkele collecteopbrengsten (bij elkaar € 2.312), bijdragen van enkele fondsen en van enkele kerkgenootschappen. Door de Katholieke Caritas Instelling Utrecht werd een zeer welkome bijdrage van € 2.000 in het tekort over 2012 gedoneerd. Van de kerkgenootschappen droegen met name de Lutherse Diakonie, de Remonstrantse Gemeente en de Doopsgezinde Gemeente bij. Van drie fondsen, de Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN) met € 10.000, de Haella Stichting met € 2.500 en de Stichting Rotterdam met € 5.000 euro kregen wij opnieuw de sinds enkele jaren gevraagde ondersteuning. Nieuw was de ruimhartige gift van € 5.000 van het Broederschapshuis in Bilthoven die bestemd is voor het jaar 2014 ten behoeve van het project Soedan. Alle giften en donaties werden door de SDB in grote dankbaarheid aanvaard!

De totale **inkomsten** van particulieren, kerken en fondsen bedroegen ruim € 29.800. Dat is ruim € 5.000 minder dan hoopvol was geraamd in de begroting voor 2013. In totaal bleven de **uitgaven** in 2013 (ca. € 25.000) ruim binnen de begroting van € 34.800, zoals gezegd dankzij de reductie van de leefgeld uitgaven met bijna € 10.000 euro.

Opvallende punten in het financiële overzicht zijn:

- de leefgeld uitgaven voor in totaal ca. zes cliënten vormen de hoofdmoot van de begroting;
- ondanks de gestegen legeskosten zijn er geen uitgaven gedaan voor juridische bijstand;
- in de kantoorkosten is zuinig omgegaan met reiskosten vrijwilligers en met de juridische vakliteratuur.

De reserve die eind 2008 ontstond met de donatie van het Helena Lakofonds is inmiddels (incl. de rentebijdringen) gereduceerd tot ruim €4.000 en is als 'buffer' geparkeerd bij de ASN Bank. Om continuïteitsredenen is het streven om die buffer zoveel mogelijk in stand te houden en om de uitgaven volledig te dekken uit donaties.

De **begroting voor 2014** volgt in grote lijnen de begroting voor 2013, hier en daar aangepast aan de werkelijke uitgaven in 2013. Dat betekent dat zolang er geen vooruitzicht is op nieuwe financiële bronnen er opnieuw zuinig omgegaan moet worden met leefgelduitgaven. Hopelijk kunnen die in de loop van het jaar bij begrotingswijziging worden verruimd. De totale uitgaven worden begroot op € 28.300, waarvan € 17.500 voor leefgelduitgaven. Er wordt van uitgegaan dat de uitgaven volledig kunnen worden gedekt uit giften en bijdragen.

In de begroting is in totaal € 19.100 (67%) opgenomen voor cliëntgebonden uitgaven en € 9.200 voor bureaunkosten. Uitgangspunt is, dat we voor de uitgaven aan cliënten proberen de middelen te krijgen via fondsenwerving bij particulieren en instellingen en dat we de bureaunkosten financieren uit bijdragen van vooral kerkelijke of kerkgebonden instellingen.

De SDB kan haar werk slechts doen door giften van particulieren en instellingen.

De Stichting dankt naast de particulieren van wie zij giften mocht ontvangen, de volgende instellingen voor hun bijdrage in 2013:

- Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN)
- Haella Fonds
- Stichting Rotterdam
- Katholieke Caritas Utrecht
- Broederschapshuis Bilthoven
- Remonstrantse Gemeente Utrecht
- Lutherse Diakonie
- Doopsgezinde Gemeente Utrecht
- Baptisten Gemeente SILO
- Protestantse Gemeente Utrecht

Balans, financieel jaarverslag 2013

Balans

<u>activa</u>	31-12-12	31 dec 13	<u>passiva</u>	31 dec 12	31 dec 13
rekening courant	4.821,63	12.126,69	eigen vermogen	12.968,27	16.944,86
rentemeerrekening	142,75	146,85			
betaalde borg	500,00	500,00			
renterek. ASN	7.503,89	4.171,32			
	-				
totaal:	12.968,27	16.944,86	totaal:	12.968,27	16.944,86

Overzicht van lasten en baten

LASTEN

	2013	Begr 2013	Begr 2014
Clientgebonden			
leefgeld	15.295,38	25.000,00	17.500,00
reiskosten	261,90	250,00	250,00
tolk- en vertaalcentrum	690,71	1.000,00	750,00
Juridische Bijstand	0,00	1.000,00	500,00
studie-/cursuskosten	0	100,00	100,00
Projecten		P.M.	P.M.
Bureaunkosten			
telefoon, internet	1.515,40	1.500,00	1.500,00
computer, fax, ed	420,99	500,00	350,00
portokosten	12,50	100,00	50,00
kopieerkosten	56,42	150,00	100,00
website	65,41	50,00	100,00
reiskosten vrijwilligers	1.156,46	1.750,00	1.250,00
kosten vrijwilligers	1.200,00	1.200,00	1.200,00
huur huisvesting	3000,00	3.000,00	3.000,00
kantoorbenodigheden	235,81	300,00	300,00
huishoudelijke artikelen	3,99	50,00	50,00
bankkosten	181,55	150,00	250,00
Kamer van Koophandel	0,00	50,00	50,00
Overige kosten (o.a. inrichting)	476,82	450,00	500,00
Deskundigheidsbevordering/ juridische vakliteratuur	455,65	700,00	500,00
saldo	4.798,23	-2.500,00	0
	29.827,22	34.800,00	28.300,00

BATEN

	2013	Begr 2013	Begr 2014
Sponsors			
Particulieren (15 Donateurs)	2.312,15	4.300,00	3.300,00
organisaties:		30.500,00	25.000,00
(1) Remonstrantse Gem Utrecht	970,00		
(2) Lutherse Diakonie	1.000,00		
(3) SILO	52,90		
(4) Haella	2.500,00		
(5) KONF.NED.RELIGIEUZEN (PIN)	10.000,00		
(6) Doopsgez. Gem. Utrecht	865,65		
(7) St. Rotterdam	5.000,00		
(8) KCU Utrecht	2.000,00		
(9) Broederschaphuis Bilthoven tbv project Soedan	5.000,00		
(10) Prot.Gem.Utr	126,52		
	29.827,22	34.800,00	28.300,00

Bijlage: voorgeschiedenis, doel en organisatie

Voorgeschiedenis

De oorsprong van de SDB ligt in 2001, toen de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) besloot een werkgroep voor sociaal juridische dienstverlening aan buitenlanders in te stellen. De reden daarvoor was dat al te veel niet-Nederlanders verdwalen in het woud van regelgeving doordat zij geen toegang hebben of weten te vinden tot de bestaande instellingen. Dat geldt vooral voor buitenlanders zonder verblijfsstatus ("ongedocumenteerden"), die met name behoefte hebben aan dienstverlening op het gebied van het vreemdelingenrecht, maar ook op andere terreinen.

Er werd een bescheiden kantoorruimte gevonden en een werkgroep opgericht. Een van de leden van de werkgroep, met een hbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening, werkt sinds die datum als vrijwilliger op het bureau, wanneer nodig geassisteerd door andere leden van de werkgroep, waaronder een jurist. Er bleek al spoedig veel behoefte te bestaan aan de diensten van het bureau. Daarom heeft de USRK in 2004 besloten het bureau te verzelfstandigen, en op 18 november 2004 is de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) opgericht. De band met de USRK bleef daarbij gehandhaafd, mede doordat voor benoeming van bestuurders en wijziging van de statuten de goedkeuring van de USRK nodig is. Ook is in de statuten vermeld dat de stichting is opgericht overeenkomstig de identiteit van de USRK. Sinds eind 2007 huist SDB in de Baptistengemeente Silo aan de Herenstraat 34 te Utrecht.

Doel van de stichting

In de statuten staat als doel van de stichting beschreven "De organisatie van hulpverlening aan voornamelijk dakloze of thuisloze vreemdelingen, die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord."

Organisatie

De organisatie wordt volledig gerund door vrijwilligers en is financieel afhankelijk van donaties.

De samenstelling van het bestuur was gedurende het gehele verslagjaar 2013 als volgt:

Voorzitter:	de heer ing. T.H. (Teije) Bakker
Secretaris:	mevrouw dr. M.H. (Marleen) Kieft
Penningmeester:	de heer drs. B.J. (Bart) Wentink
Bestuurslid (sinds medio 2012):	mevrouw mr. L. (Laura) Henderson

Gedurende het hele verslagjaar was mevrouw M.J. (Joke) de Jongh als sociaal juridisch dienstverlener op het bureau werkzaam. Eveneens gedurende het hele verslagjaar was de heer mr. P.J.L. (Peter) Kretzschmar juridisch medewerker van de stichting. Mevrouw ds. R.C. (Renata) Barnard is als adviseur aan de stichting verbonden.